

## Đề bài

Tưởng tượng và  
kể về một miền  
quê trong một  
bức thư của bạn.

## Bài làm

Tôi chưa có dịp về thăm quê hương của Lan bởi chúng tôi quen nhau qua những lá thư kết bạn. Nhà tôi và nhà bạn cách nhau khoảng 150 cây số. Nhà tôi ở miền trung du bạt ngạt màu xanh của cây chè và cây cọ. Còn quê hương của Lan tôi chưa một lần ghé thăm mà tôi chỉ nghe bạn kể nhà bạn ở một vùng biển.

Qua những bức thư mà Lan viết cho tôi, tôi thường tưởng tượng quê hương của Lan nằm yên bình bên bờ biển xanh, cứ mỗi buổi sáng cả thành phố lại choàng tỉnh bởi âm thanh của những chuyến tàu chở đầy hàng hóa vào cảng. Thành phố nằm bên ven biển nên mở mắt ra đã thấy một màu xanh mênh mông chạy tới tận cuối chân trời. Đứng xa kia, ông mặt trời nở nụ cười rạng rỡ chào buổi sáng. Lan thường nói với tôi rằng bạn thích nhất bình minh trên biển: Ông mặt trời đỏ như quả bóng lơ lửng trên màu xanh biếc của nước biển. Và lắng tai nghe bạn sẽ thấy tiếng sóng biển rì rào như những khúc ca bất tận. Đứng trên bờ biển hay vẫy vùng trong làn sóng biển ấy, ta sẽ thấy cuộc sống này thật rộng lớn và hùng vĩ biết bao. Đến chiều, khi ông mặt trời sắp lặn, biển lại cho ta một cảm xúc thật mới mẻ. Ta có thể đi dạo trên những bãi cát trắng phẳng lì và nhìn ra xa nơi những con sóng bạc đầu nô đùa nhau. Từ đây bạn có thể phóng tầm mắt ra xa, biển như chẳng có bờ, cứ mênh mông, như chảy tới chân trời.

Còn ở trên bờ biển, từng dãy ô tô đủ màu sắc đung đưa theo nhịp sóng biển, phía trên nữa lại có những rặng dừa xanh nghiêng mình trong gió.

Ban đêm, biển khoác trên mình một màu đen thẫm và chỉ có tiếng sóng ộp oạp vỗ bờ. Dưới ánh đèn đường, bạn lại có thể nhìn những con sóng nô đùa trên mặt nước, lúc chạy sát bờ, lúc lúc lại chạy ra xa. Biển đêm thật huyền bí nhưng vẫn quyến rũ lạ thường.

Người dân quê Lan sống bằng nghề chài lưới, những người dân nơi đây thật thà chất phác, chăm chỉ. Họ yêu biển, gắn bó với biển. Tất cả mọi người đều làm những công việc gắn với biển, đàn ông ra khơi bắt cá, đàn bà ở nhà vá lưới, bán hàng. Có thể nói công việc đánh bắt hải sản của ngư dân là công việc khá nguy hiểm bởi biển sâu ai có thể đo được những bất trắc xảy ra. Có không ít người ra đi và mãi mãi không bao giờ trở lại. Quê hương Lan đối với tôi thật đẹp.

Hình ảnh quê hương của Lan cứ dần dần hiện lên một cách rõ nét theo sự chín dần của tình bạn. Lan tha thiết mời tôi ra thăm quê bạn và tôi đã xin với bố mẹ tôi hè năm nay cho phép tôi ra đó chơi. Bố tôi nói: Nếu năm lớp 6 này tôi đạt danh hiệu học sinh giỏi xuất sắc, bố sẽ cho cả nhà đi biển. Vậy là tôi sẽ có dịp ngắm biển vào mỗi buổi và chắc chắn tôi sẽ có một hướng dẫn viên du lịch thật tận tình, đó chính là Lan, bạn của tôi. Cứ nghĩ đến cảnh những tưởng tượng của mình trở thành hiện thực, tôi lại mong mùa hè năm nay sẽ đến nhanh hơn.